

door Dawn Foster (*)
2 november 2019

Bij de Britse verkiezingen van december liggen nog alle mogelijkheden open. De Tories zijn nerveus, maar Labour heeft geen gemakkelijke taak. Bovenal moet Labour de focus van het debat verleggen van het Brexit-melodrama naar de verwoestingen die het bezuinigingsbeleid veroorzaakte.

De Britse kiezer gaat weer naar de stembus voor de vierde algemene verkiezingen in tien jaar. Terwijl het Parlement over de exacte datum ruzie maakt, belooft de decemberverkiezing een aantal primeurs: de eerste decemberverkiezing sinds 1923, de eerste winterverkiezing sinds 1974 en de eerste verkiezing die sinds 1931 niet meer op donderdag wordt gehouden.

Maar het zou ook de eerste verkiezing kunnen zijn om na 2005 opnieuw een Labour-meerderheid op de been te krijgen. Peilingen blijven buitengewoon wisselvallig. Met slechts tien punten voorsprong bevinden de Conservatieven zich in een slechtere positie dan aan het begin van de campagne van 2017, waarin ze zetels en de meerderheid verloren, niettegenstaande ze aan het begin vierentwintig punten voorsprong op Labour hadden. De overmoed die Theresa May toonde bij het uitroepen van een tussentijdse verkiezing om te proberen haar meerderheid te vergroten, werd beloond met een nederlaag op de verkiezingsdag. Boris Johnson toont dezelfde overmoed, redenerend als Theresa May, dat hij een meerderheid nodig heeft om ervoor te zorgen dat Brexit wordt uitgevoerd.

In de dagen voorafgaand aan de parlementaire stemming over een vroegtijdige verkiezing, meldden de Tories dat ze zonder meer verzekerd waren van een enorme Labour-nederlaag, en dat Johnson's persoonlijkheid miljoenen zal overtuigen om weer voor de Conservatieven te stemmen. Nu Labour met een verkiezing akkoord is gegaan zijn veel Tory-parlementsleden veel nerveuzer geworden; één spreekt zelfs van een 'zelfmoordmissie'. De Conservatieven weten dat dit een enorme gok is: kiezers voelen misschien dat er een loopje met ze genomen wordt en wisselen van partij. Maar het grootste risico voor de Tories is dat de Brexit-partij [van Nigel Farage] op honderden zetels staat. De Brexit-partij beweert dat Johnson er niet in is geslaagd Brexit te realiseren op de door hem vooropgestelde datum van 31 oktober, en de partij zal conservatieve stemmen wegpijken. Daardoor kan Labour het voortouw nemen in de kiesdistricten waar de Tories een marginale voorsprong hebben ¹.

Maar Labour beschikt bovendien over een aantal [troeven](#). De partij heeft veruit het grootste aantal jonge activisten, terwijl de Conservatieven er niet in slaagden om een jongerenbeweging te herstarten nadat de vorige jeugdvleugel van de partij ineens stortte ten gevolge van een vreselijk [pestschandaal](#). Voor Labour zullen veel meer mensen folders bezorgen, op deuren kloppen en kiezers persoonlijk en telefonisch aanspreken. Momentum ² is in staat om grote aantallen campagnevoerders te bezorgen aan districten die op de wip staan; de beweging speelde een beslissende rol in Labour's toegenomen aantal gekozen parlementsleden in 2017.

De regels voor onpartijdigheid die van toepassing zijn op de publieke omroep [de BBC] hebben ook invloed op het bereik van de partij: beleid en programma komen op een eerlijker wijze aan bod in de aanloop naar de verkiezingsdag. Labour zag haar score sterk stijgen in de opiniepeilingen toen deze

regels twee jaar geleden tijdens de verkiezingen van kracht werden. Veel meer Labour-parlementsliden kregen zendtijd, en het gesprek was veel meer gericht op het politieke programma dan op ruzie in de parlementaire fractie van Labour.

De meeste commentatoren hebben betoogd dat de verkiezing bijna volledig over de Brexit zal worden uitgevochten. Dat werd ook vorige keer beweerd, maar in werkelijkheid gingen de verkiezingen over de sociale en economische politiek. Labour deed het goed nadat hun radicale programma was gelanceerd, dat betrekking had op de National Health Service (NHS), scholen, openbare diensten en de economie. De Conservatieven waren verbaasd over de schade die hun plannen rond de zorg - de zogenaamde "doodsbelasting" genoemd - aan hun verkiezingen hebben toegebracht, en hebben veel minder werk in hun programma gestoken dan Labour in de jaren sinds de laatste verkiezingen. Het feit dat Johnson de Brexit tot nu toe niet heeft gerealiseerd en herhaaldelijk volhield dat hij het Verenigd Koninkrijk vóór 31 oktober uit de Europese Unie zou halen, zal door alle partijen tegen de Tories worden gebruikt.

De Conservatieven mogen dan wel de meerderheid van de media aan hun kant hebben, Labour heeft de radicale ideeën die de kiezers zeer waarschijnlijk zullen aanspreken. Na negen jaar soberheidsbeleid moet de kiezers worden gevraagd wat het afgelopen decennium heeft opgeleverd voor hun gemeente, voor het gemeenschapsleven, de levensstandaard en de kansen en vooruitzichten van hun kinderen. Voedselbanken bestonden nauwelijks in het Verenigd Koninkrijk voordat de Conservatieven in 2010 aan de macht kwamen; nu voeden ze miljoenen en zijn iets alledaags geworden. De minderbedeelden hebben hun levensverwachting zien dalen, terwijl degenen aan de top hun inkomsten zagen toenemen en hun belastingen verminderen. Artsen melden ondervoeding en rachitis, ziekten die als iets van het Victoriaans tijdperk en uitgestorven werden beschouwd, maar nu terugkeren door de opzettelijke verarming van de arbeidersklasse.

De Conservatieven kunnen winnen, maar Labour ook: alle mogelijkheden liggen nog open. De Tories zullen proberen de verkiezingen om te zetten in een referendum over Brexit, maar het land wil hoop voor de toekomst, in plaats van te worden meegesleept in de parlementaire ruzies van de rijke landheren en zakenmensen die de Conservatieve Partij bevolken.

Labour presteerde veel beter dan verwacht in 2017, en met hard werken en een sterk programma kan de partij ervoor zorgen dat de Conservatieven van Boris Johnson tegen Kerstmis begraven zijn.

(*) Dean Foster is medewerkster van Jacobin Magazine, schrijft ook voor The Guardian en is auteur van *Lean Out*, waarin ze afrekent met het 'feminisme' van de succesrijke zakenvrouw. Dit artikel verscheen op 29 oktober in [Jacobin Magazine](#). Nederlandse vertaling door Ander Europa.

Dit delen:

[Facebook](#)

[Twitter](#)

Voetnoten

-
1. De Britse verkiezingen gaan volgens een meerderheidsstelsel. De kandidaat met de meeste stemmen is verkozen in elk van de 650 kiesdistricten. [Noot van de vertaler]
 2. Momentum is een beweging in 2015 opgericht ter ondersteuning van Jeremy Corbyn en de vernieuwing van de Labour Party.[Noot van de vertaler]
-